

Enhed		Samlenotat til ERU til ECOFIN 14. oktober 2014	
International Økonomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Tiltag til fremme af investeringer i EU - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014) 168	Side 3
Koordineret med		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	
Sagsnr. 2014 - 19608	2.	Kommissionens meddelelse om forskning og innovation som kilde til fornyet vækst - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM(2014) 339	Side 8
Doknr. 172636		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	
Dato 09-10-2014	3.	Opfølgning på IMF- og G20-møder i Washington den 9.-11. oktober 2014 - <i>Information fra Formandskabet og Kommissionen</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 10
	4.	Forberedelse af DER den 23.-24. oktober 2014 - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	-
	5.	Kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonde - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	-
	6.	Obligatorisk automatisk udveksling af skatteoplysninger - <i>Politisk aftale</i> KOM(2013) 348 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	-
	7.	Energibeskatningsdirektivet - <i>Orienterende debat</i> KOM(2011) 169 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	-
	8.	Irlands førtidsindfrielse af IMF-lån	-

- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 14. oktober 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet

Dagsordenspunkt 1: Tiltag til fremme af investeringer i EU

KOM(2014) 168

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte tiltag til at fremme investeringerne i EU. Det gælder fx investeringer i forskning, udvikling og innovation samt infrastruktur. Det er besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, som inden årets udgang skal komme med forslag til, hvorledes investeringsniveauet i EU konkret kan styrkes.

Baggrund

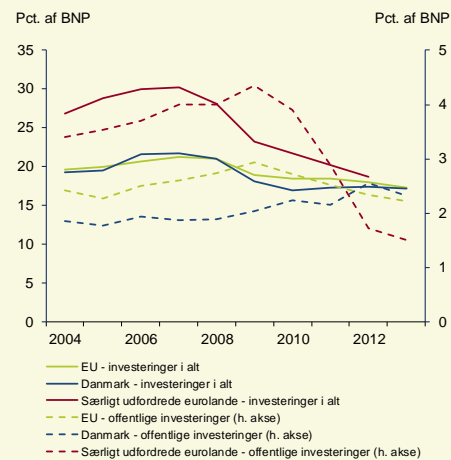
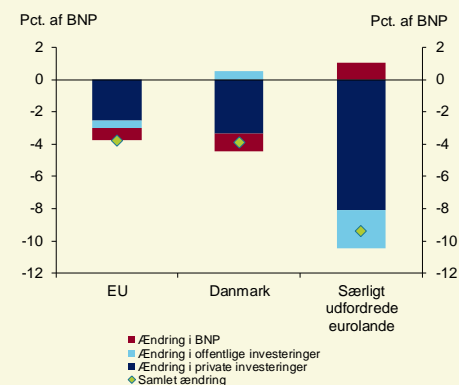
ECOFIN ventes at drøfte tiltag til at fremme investeringerne i EU. Drøftelsen ventes at finde sted på grundlag af et papir fra EU-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Fremme af investeringsaktiviteten gælder fx investeringer inden for forskning, udvikling og innovation, den digitale økonomi, infrastruktur og miljø. Der er fokus på at fremme både private og offentlige investeringer.

Det italienske formandskab satte på uformelt ECOFIN d. 13. september 2014 fokus på at fremme investeringerne i EU. På uformelt ECOFIN bad landene Kommissionen og EIB om at nedsætte en arbejdsgruppe med henblik herpå. Arbejdsgruppen skal bestå af repræsentanter fra medlemslandene, Kommissionen og EIB.

Den kommende formand for Kommissionen Jean-Claude Juncker har meldt ud, at det vil være en toprioritet for den nye EU-Kommission at fremme investeringerne i EU. Dette vil ske som led i gennemførelsen af en samlet pakke vedr. beskæftigelse, vækst og investeringer, når den nye Kommission er tiltrådt.

Indhold

Det fornyede fokus i EU på at fremme investeringerne skal ses i lyset af, at investeringsniveauet i EU har ligget lavere de senere år efter krisen, *jf. figur 1 og 2*. Billedet for Danmark for så vidt angår investeringsaktiviteten ligner i nogen grad billedet for EU som helhed. I Danmark er de offentlige investeringer imidlertid øget siden krisen og har isoleret set betydet en stigning i de samlede investeringer i forhold til BNP. Nogle særligt udfordrede medlemslande har oplevet voldsommere tilbageslag i investeringsaktiviteten. Det gælder både de private og offentlige investeringer.

Figur 1**Investeringer i forhold til BNP****Figur 2****Dekomponering af ændring i investeringer i forhold til BNP, 2008-13**

Anm.: Investeringer er et lands årlige nye investeringer i fast kapital, tillagt ændringen i varebeholdninger samt værdireguleringer. Investeringerne vist i figurerne omfatter private og offentlige investeringer. Investeringerne er fx i privat- og erhvervsjendomme, maskiner, fabrikker, veje, jernbaner, hospitaler og skoler. Ændringen i figur 1 fra 2008 til 2013 i de samlede investeringer i forhold til BNP svarer til niveauet af den grønne markering i figur 2. Den samlede ændring i figur 2 er summen af bidraget fra ændringen i BNP, de offentlige investeringer og i de private investeringer. Et bidrag større (mindre) end nul er udtryk for et fald (stigning) i BNP og en stigning (fald) i investeringerne. Gruppen af særligt udfordrede eurolande omfatter Grækenland, Portugal, Irland og Spanien. Dekomponeringen for denne gruppe af lande er for 2008 til 2012 grundet datamangel for Irland for de samlede investeringer for 2013.

Kilde: Eurostat.

Kommissionen peger på, at investeringsaktiviteten (det reale investeringsniveau, dvs. investeringsniveauet korrigeret for prisudviklingen) i EU som helhed har ligget lavt. Aktuelt ca. 15 pct. under sit højeste niveau inden krisen, men der er stor spredning på tværs af lande.

Kommissionen anslår, at investeringer i EU i niveauet 1.000 mia. euro inden for transport, telekommunikation og energi vil være påkrævet frem mod 2020 for at dække investeringsbehovet. Kommissionen præciserer ikke nærmere, hvordan dette behov er estimeret. Der vil ifølge Kommissionen ligeledes være betydelige investeringsbehov inden for forskning, udvikling og innovation.

Den kommende formand for Kommissionen har meldt ud, at den nye EU-Kommission vil foreslå en pakke vedr. beskæftigelse, vækst og investeringer på 300 mia. euro. Der er konkret peget på, at en bedre udnyttelse af offentlige midler under EU-budgettet og bedre udnyttelse af finansielle instrumenter under EIB potentielt vil kunne mobilisere op til 300 mia. euro yderligere i offentlige og private investeringer over de kommende tre år. Detaljer og finansiering af investeringspakken kendes endnu ikke.

Den faldende investeringsaktivitet i EU siden krisen skal ifølge Kommissionen ses i lyset af behovet i medlemslandene for at nedbringe høje private og offentlige gælds niveauer og nedbringe overkapacitet hos virksomhederne. Det faldende investeringsniveau skal desuden ses i lyset af en generel økonomisk usikkerhed i medfør af krisen, som har påvirket adgangen til og vilkårene for finansiering for nogle lande og virksomheder. Det gælder særligt i forbindelse med infrastrukturprojekter. Desuden er der ifølge Kommissionen fortsat hindringer for formidlingen af kapital til finansiering af sunde projekter på mindre udviklede kapitalmarkeder i nogle lande. Kommissionen peger også på, at de nødvendige bestræbelser på at reducere offentlige underskud og gælds niveauer i nogle lande har indebåret færre offentlige investeringer, og at dette også påvirker private investeringer negativt.

Kommissionen peger desuden på, at de reguleringsmæssige rammer for investeringer og lange forberedelsesperioder for investeringsprojekter også bidrager til at forklare den lave investeringsaktivitet i EU. Lange forberedelsesperioder kan henføres til besværlige udbudsprocesser, regler for at give tilladelser mv. Kommissionen peger dog på, at lange forberedelsesperioder ofte er en konsekvens af en grundig projektplanlægning, og at dette er nødvendigt for at sikre, at et projekt gennemføres på et velovervejet økonomisk grundlag.

Den nedsatte arbejdsgruppe i EU vedr. investeringer vil bl.a. fokusere på investeringer inden for forskning, udvikling og innovation, den digitale økonomi, energi- og transportinfrastruktur, den sociale infrastruktur og ressourcer (hospitaller, skoler mv.) samt inden for miljø. Arbejdsgruppens fokus er ifølge Kommissionen på linje med de annoncerede retningslinjer for den nye EU-Kommission. Arbejdsgruppen vil i sit arbejde se på alle medlemslande og vil skulle tage højde for landespecifikke forhold.

Kommissionen peger særligt på, at der er behov for at fremskynde gennemførelsen af infrastrukturprojekter. Kommissionen peger i den forbindelse bl.a. på, at der vil kunne tages udgangspunkt i projekter under infrastrukturfaciliteten (Connecting Europe Facility – CEF) i regi af Europa 2020-strategien. Dette fokus på gennemførelsen af infrastrukturprojekter kan ifølge Kommissionen suppleres af et øget fokus på struktureformer og kvalitet i de offentlige udgifter for på den måde at understøtte investeringer.

Arbejdsgruppen forventes at have følgende opgaver:

- Danne sig overblik over udviklingstendenser og vurdering af investeringsbehovet inden for nøglesektorer
- Identificere og analysere hindringer og flaskehalse for investeringer, projektudvikling mv.
- Foreslå løsninger til fremme af investeringer og til fremme af viden om gode landeeksempler (best practices). Der vil skulle foreslås en handlingsplan til gennemførelse af de foreslåede løsninger samt prioriteter i det videre arbejde.

Det nævnes ikke eksplicit, om arbejdsgruppen i forbindelse med at foreslå løsninger til fremme af investeringer, også vil give bud på, hvordan løsningerne forestilles finansieret. Fra dansk side er der i EIB-regi lagt vægt på, at arbejdsgruppen bør pege på eventuelle finansieringskilder samtidig med, at der foreslås løsninger.

En første foreløbig rapport fra arbejdsgruppen vil efter planen skulle fremlægges i forbindelse med ECOFIN d. 14. oktober 2014. En endelig rapport vil blive fremlagt i forbindelse med ECOFIN d. 9. december 2014.

Kommissionens meddelelse fra marts 2014 om langsigtet finansiering danner også grundlag for arbejdet med at fremme investeringerne i EU. Kommissionens meddelelse handler om, hvordan EU kan fremme udbuddet af langsigtet finansiering via en række andre kilder end bankfinansiering. Langsigtet finansiering er finansiering over en længere horisont til fx virksomheder, som har behov for længevarende finansiering til at investere langsigtet. Den europæiske økonomi er i høj grad afhængig af bankfinansiering og i mindre grad finansiering via kapitalmarkederne.

Kommissionens meddelelse peger på mulige initiativer til fremme af langsigtet finansiering via en bedre udnyttelse af offentlige midler i investeringsøjemed, styrkelse af EU's kapitalmarkeder, forbedring af små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) adgang til finansiering og fremme af private midler til langsigtet finansiering.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Initiativer på EU-niveau til at fremme investeringsaktiviteten i EU, og som indebærer anvendelse af offentlige midler under EU-budgettet, har statsfinansielle konsekvenser via det danske EU-bidrag. Det bemærkes, at Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget.

En udvidelse af aktiviteten i EIB, der kræver et styrket kapitalgrundlag, som Danmark vil skulle bidrage til finansieringen af, vil have statsfinansielle konsekvenser. Der er ikke aktuelt stillet forslag om en udvidelse af EIB's kapitalgrundlag.

Det er forventningen, at initiativer i udgangspunktet vil skulle afholdes inden for de allerede fastlagte lofter i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer til fremme af investeringerne i EU vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang investeringerne bidrager til et højere og mere stabilt niveau af velstand og beskæftigelse.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støtter et fokus i EU på at fremme investeringer, som vil kunne bidrage til et højere niveau af velstand og beskæftigelse i medlemslandene. EU kan spille en rolle i forhold til at fremme investeringerne i landene, idet meget dog fortsat vil være op til landene selv.

Regeringen finder, at det først og fremmest handler om at prioritere de begrænsede offentlige ressourcer i medlemslandene og på EU-niveau på den bedst mulige måde, og at skabe rammer, der kan stimulere og mobilisere private investeringer. Dette skal ses i lyset af de meget begrænsede økonomiske råderum i alle medlemslande og på EU-niveau. Strukturreformer og fortsættelse af den differentierede vækstvenlige konsolidering af de offentlige finanser i landene spiller en afgørende og vigtig rolle for at skabe sunde rammebetingelser for investeringer samt vækst og beskæftigelse.

Regeringen støtter som udgangspunkt forslag om at målrette EU's budget mod fremme af investeringer, vækst og beskæftigelse. Regeringen kan ikke støtte eventuelle forslag om at øge udgiftsniveauet i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-20 til flere investeringer.

Regeringen har fokus på at styrke merværdien i udlånene fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Efter regeringens opfattelse bør EIB træde til på de områder for rentable investeringer, hvor markedet ikke slår til.

Andre landes holdning

Medlemslandene ventes bredt at kunne støtte et fokus på at genoprette investeringsniveauet i EU. Landene ventes i en vis udstrækning at have forskellige prioriteter i forhold til, hvilke tiltag som ønskes iværksat, hvor vidtrækkende de skal være, og til hvordan de i givet fald skal finansieres.

Dagsordenspunkt 2: Kommissionens meddelelse om forskning og innovation som kilde til fornyet vækst

KOM (2014) 339

Resumé

ECOFIN ventes den 14. oktober at drøfte Kommissionens meddelelse om forskning og innovation som kilde til fornyet vækst. Meddelelsen er et input til den bredere diskussion om behovet for at maksimere effekten af de offentlige udgifter og gennemføre strukturelle reformer. Meddelelsen fremhæver betydningen af investeringer i forskning og innovation kombineret med reformer som en drivkraft for vækst. Reformerne skal bidrage til at øge kvaliteten, effektiviteten og effekten af de offentlige investeringer, herunder skabe bedre rammebetingelser for private investeringer.

Baggrund og indhold

Europa 2020 strategien og Kommissionens seneste årlige vækstundersøgelser har understreget behovet for at medlemslandene fasholder og hvor muligt opprioriterer vækstfremmende udgifter som en del af deres vækstvenlige finanspolitiske konsolideringsstrategier. Det er også reflekteret i de landespecifikke anbefalinger for 2014.

Kommissionens meddelelse "Forskning og innovation som kilde til fornyet vækst" fra juni 2014 skal ses i sammenhæng med den bredere diskussion om behovet for at maksimere effekten af de offentlige udgifter og gennemføre strukturelle reformer. Meddelelsen fremhæver betydningen af investeringer i forskning og innovation kombineret med reformer som en drivkraft for vækst.

Kommissionen nævner, at der med EU's budget for perioden 2014-2020 er foretaget en markant opprioritering af forsknings- og innovationsindsatsen, og at dette bør suppleres med investeringer på nationalt niveau. Flertallet af medlemslande er fortsat langt fra deres nationale Europa 2020 mål for forskning og udvikling, hvilket i vidt omfang skyldes faldende private investeringer.

Meddelelsen konkluderer, at medlemslandene bør prioritere vækstvenlige udgifter til forskning og innovation kombineret med reformer, der øger kvaliteten og afkastet af de offentlige investeringer, herunder via forbedrede rammebetingelserne for private investeringer i forskning og innovation.

Kommissionen anerkender, at reformer på forsknings- og innovationsområdet må skræddersys til hver enkelt medlemsstat. Der peges på tre generelle reformområder, som er relevante for alle medlemsstater: 1) Kvaliteten i strategiudviklingen og politikfastlæggelsen skal forbedres, og forsknings- og innovationsaktiviteter skal samles ved hjælp af stabilt flerårigt budget, som sikrer strategisk målrettede ressourcer, 2) forskningsprogrammernes kvalitet skal forbedres, bl.a. ved større konkurrence i ressourceallokeringen, klare mål og forenkling og 3) De offentlige forsknings- og innovationsinstitutioner skal gøres mere effektive, bl.a. ved hjælp af en mere åben rekruttering og partnerskaber med erhvervslivet.

Meddelelsen nævner også, at EU bør sikre bedre rammebetingelser for at europæiske virksomheder satser mere på innovation. Kommissionen peger i den forbindelse på fire områder, som kræver en yderligere indsats: 1) Det indre marked (den fulde realisering heraf vil have en stærk virkning på innovation) 2) Den offentlige sektor (bl.a. fokus på digitalisering og den offentlige sektor som iværksætter og efterspørger efter innovation) 3) Udviklingen af EU's menneskelige ressourcer (uddannelsessystemerne skal levere brede innovationskvalifikationer, erhvervs- og iværksætterevner hos for-

skerne, digitale teknologier til læring) og 4) Europas borgere (f.eks. inddragelse af borgerne ved udvikling og test af innovative produkter).

Formandskabet har lagt op til en drøftelse af Kommissionens meddelelse på ECOFIN den 14. oktober.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Meddelelsen blev forelagt Europaudvalget forud for Konkurrenceevnerådsmødet den 26. september 2014.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter en drøftelse af betydningen af forskning og innovation og reformer for EU's fremtidige vækst. Regeringen er enig i, at der er behov for generelt at skabe bedre rammebetingelser for private investeringer samt højere kvalitet i de offentlige investeringer i forskning og innovation, herunder gennem reformer der sikrer mere effektive forsknings- og innovationssystemer på nationalt niveau. Rammebetingelserne for forskning og innovation kan bl.a. styrkes gennem videreudvikling af det indre marked, et øget fokus på uddannelse og modernisering af den offentlige sektor.

Andre landes holdning

De øvrige medlemslandes konkrete holdninger til Kommissionens meddelelse kendes endnu ikke. EU-landene forventes generelt at tage ECOFIN's drøftelse til efterretning.

Dagsordenspunkt 5: Kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonde

KOM-nr. foreligger ikke.

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes en statusdrøftelse af spørgsmålet om fastsættelse af detaljerede regler for kreditinstitutternes bidrag til de nationale afviklingsfonde hhv. den fælles afviklingsfond for lande i det styrkede banksamarbejde. Kommissionen lægger i høj grad op til ensartede regler for bidragsfastsættelsen inden for og uden for banksamarbejdet for at sikre ensartede konkurrencevilkår.

Der er aktuelt ikke enighed om, hvorledes bidragsberegningen skal tage højde for hhv. institutternes beholdning af derivater, samt hvorledes bidrag skal beregnes for institutter, der er koncernmæssigt forbundne (eller har indgået særlige samarbejdsaftaler om gensidig likviditets- og kapitalstøtte).

Også de danske realkreditinstitutter vil skulle bidrage til en afviklingsfond, men der ventes at kunne opnås enighed om en løsning, der tager højde for disse institutters særlige situation.

Kommissionen sigter efter en vedtagelse i Kommissionen af de relevante forslag der fastsætter disse regler, inden den nye Kommission træder til 1. november. Der lægges ikke på nuværende tidspunkt op til, at ECOFIN skal vedtage eller godkende konkrete forslag. ECOFIN vil vende tilbage til sagen senere, når Kommissionen har vedtaget de konkrete forslag.

Baggrund

Direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende banker (BRRD) – vedtaget i december 2013 – og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRM) – vedtaget i april 2014 – indebærer som noget nyt krav om etablering af sektorfinansierede afviklingsfonde, som skal kunne anvendes i håndteringen af nødlidende kreditinstitutter. Alle lande skal således pr. 1. januar 2015 etablere nationale afviklingsfonde, mens lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde, pr. 1. januar 2016 skal etablere en fælles afviklingsfond, der erstatter de pågældende landes nationale afviklingsfonde.

Efter vedtagelsen af BRRD og SRM skal der nu vedtages udfyldende detaljerede regler om fastsættelsen af kreditinstitutternes bidrag til de nye afviklingsfonde. Disse udfyldende regler er direkte gældende i medlemslandene.

Formelt set består de udfyldende regler for de nationale fonde i en delegeret retsakt ved Kommissionen ift. risikjustering af institutternes bidrag, mens de udfyldende regler for den fælles afviklingsfond består i en implementerende retsakt ved Rådet ift. den detaljerede fastsættelse af bidragene. Kommissionen har imidlertid foreslået en fremgangsmåde, hvor reglerne for fastsættelsen af institutternes bidrag i substansen er mere eller mindre identiske for både de nationale afviklingsfonde (i den delegerede retsakt) og den fælles afviklingsfond (den implementerende retsakt). Det skal bl.a. sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter inden for og uden for det styrkede banksamarbejde. Det udestår fortsat, hvilke bestemmelser, der vil indgå i Kommissionens delegerede retsakt hhv. Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt.

Der er lagt op til en status for sagen på det kommende ECOFIN. Dialogen med medlemslandene på ekspertniveau pågår fortsat. Kommissionen sigter efter en vedtagelse af delegeret retsakt hhv. forslag til implementerende retsakt i Kommissionen, inden den nye Kommission træder til 1. november.

Indhold

Kreditinstitutternes bidrag skal efter en årrække (10 år for de nationale fonde og 8 år for den fælles fond) summe til afviklingsfondens samlede målniveau (i begge tilfælde 1 pct. af de samlede dækkede indskud i de institutter, som skal bidrage til fonden).

Standardmodellen

De enkelte institutters bidrag beregnes dels ud fra instituttets størrelse og dels ud fra en risikojustering.

Størrelsen beregnes på baggrund af instituttets forholdsmæssige andel af de samlede passiver fraregnet kapital og dækkede indskud for samtlige institutter, som skal bidrage til fonden (for de nationale fonde således alle institutter, der er autoriseret i det pågældende lande, og for den fælles fond alle institutter, der er autoriseret i et land, der deltager i det styrkede banksamarbejde).

På denne forholdsmæssige andel ganges en risikojustering der beregnes ud fra instituttets relative risikoprofil og forventes at ligge i niveauet 0,8 og 1,5. Risikojusteringen beregnes ud fra en række risikofaktorer, som fx instituttets gearing, likviditet, kapital mv. For de enkelte risikofaktorer rangordnes institutterne, således at de mindst risikable institutter målt på de enkelte risikofaktorer tildeles den laveste faktor på 0,8 pct. og de mest risikable institutter tildeles den højeste faktor på 1,5. De enkelte risikofaktorer sammenvejes efter forskellige vægte.

Det er således ikke muligt på forhånd at opgøre, hvor stort et konkret instituts bidrag vil blive, idet det vil afhænge af instituttets relative position i forhold til alle de øvrige institutter på de forskellige risikofaktorer. Summen af alle institutters bidrag skal gøre det muligt at nå at opbygge afviklingsfondens (enten den nationale eller den fælles fond) i løbet af den angivne periode.

Model for små kreditinstitutter

For institutter, hvis passiver fraregnet kapital og dækkede indskud udgør mindre end 300 mio. EUR og hvis nominelle aktiver udgør mindre end 1 mia. EUR, ventes bidraget ikke fastsat efter ovenstående model. I stedet fastsættes bidraget som et årligt beløb på mellem 2.000 og 50.000 EUR afhængigt af instituttets størrelse.

Den særlige model for små banker skyldes, at de små banker ikke i praksis forventes at have samme adgang til rekapitalisering fra den fælles fond, som de større institutter, da de små institutter som hovedregel vil blive afviklet via ren bail-in.

Afviklingsmyndigheden vil dog konkret kunne afgøre, at et sådant institut som følge af sin risikoprofil alligevel skal betale et gebyr beregnet efter standardmodellen, beskrevet ovenfor.

Særligt vedr. danske realkreditinstitutter

De danske realkreditinstitutter vil modsat andre kreditinstitutter ikke kunne trække på afviklingsfondens til brug for rekapitalisering, hvis instituttet bliver nødlidende. Dette skyldes, at realkreditinstitutterne i BRRD og SRM er undtaget fra opfyldelsen af kravet om bail-in-relevant kapital og gæld (det såkaldte MREL-krav). Følgelig kan realkreditinstitutter ikke leve op til det krav om bail-in af 8 pct. af instituttets passiver, som er en forudsætning for at anvende fonden til rekapitalisering. Fondens kan imidlertid bruges til andet end rekapitalisering (ydelse af garantier eller likviditetsstøtte) for realkreditinstitutter, da disse anvendelser ikke forudsætter forudgående bail-in af samme omfang.

De danske realkreditinstitutter passer desuden ikke ind i den model for beregning og risikojustering af bidrag, der opereres med for øvrige kreditinstitutter. Realkreditinstitutter finansierer udlån – ikke med indlån – men med udstedelse af dækkede obligationer med sikret gennem pant i den konkrete ejendom. Disse dækkede obligationer er af samme grund ikke omfattet af bail-in. Sammenlignet med øvrige kreditinstitutters

udlån uden sikkerhed er der tale om en mindre risikabel forretningsmodel, hvor instituttets mulighed for at påtage sig risici er begrænset. Bidragsmodellen ville – såfremt den anvendes uændret på realkreditinstitutterne – resultere i et for stort bidrag fra realkreditinstitutterne. Der ventes på den baggrund at kunne opnås enighed om en særlig ordning for realkreditinstitutternes bidrag. Der arbejdes fortsat på den konkrete model.

Et lavere bidrag fra realkreditinstitutter kan sammenlignes med den lavere bidragssats for de små banker i form af modellen med det faste årlige bidrag. De små banker vil næppe heller blive rekapitaliseret ved hjælp af fonden, men vil som udgangspunkt blive afviklet.

Konkrete aktuelle udeståender

Der er aktuelt ikke enighed om, hvorledes bidragsberegningen skal tage højde for hhv. institutternes beholdning af derivater samt hvorledes bidrag skal beregnes for institutter, der er koncernmæssigt forbundne (eller har indgået særlige samarbejdsaftaler om gensidig likviditets- og kapitalstøtte).

Det er ikke givet, hvorledes et instituts passiver knyttet til indgåelsen af en derivatkontrakt skal medregnes i fastsættelsen af institutternes bidrag, herunder hvorvidt det tillades, at derivater, der er spejlbilleder af hinanden kan ophæve hinanden i opgørelsen ("nettoficeres") (således at fx en option på at købe et værdipapir kan modregnes med en option på at sælge samme værdipapir holdt af samme institut). Kommissionen ventes at foreslå, at derivater gerne må nettoficeres mod hinanden i opgørelsen af bidragsgrundlaget, men dog at sætte en nærmere overgrænse for rabatten i opgørelsen af bidragene, som en sådan nettoficering må indebære. Der er imidlertid ikke enighed blandt medlemslandene om denne model.

Kommissionen har desuden foreslået, at bidragene beregnes i forhold til det enkelte institut ("solo-niveau") og ikke for den samlede koncern, der kan omfatte flere indbyrdes koncernforbundne institutter. Dog foreslår Kommissionen, at opgørelse af bidragsbasen ikke medregner eksponeringer internt mellem koncernforbundne selskaber, hvis eksponeringerne opfylder nogle nærmere betingelser. Sådanne eksponeringer ville have været nettoficeret ved en opgørelse af bidragene på koncernniveau. Der er imidlertid ikke enighed blandt medlemslandene om et sådant fradrag.

Enkelte lande har endvidere en tradition, hvor forskellige kreditinstitutter, som ikke i øvrigt er koncernmæssigt forbundne, indbyrdes har forpligtet sig til at yde hinanden gensidig likviditets- og kapitalstøtte ved evt. problemer (såkaldte "institutional protection schemes", IPS). Disse lande ønsker en tilsvarende rabat i opgørelsen af bidraget for eksponeringer mellem sådanne institutter, som svarer til rabatten for koncernmæssigt forbundne institutter. Der er heller ikke enighed blandt medlemslandene om dette spørgsmål.

Hjemmelsgrundlag

Den delegerede retsakt er hjemlet i artikel 103, stk. 7, i direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD). Den delegerede retsakt vedtages af Kommissionen, og vil træde i kraft med mindre Rådet (med kvalificeret flertal) eller Europa-Parlamentet (med almindeligt flertal) gør indsigelser inden for en frist på 3 mdr., (som kan forlænges med yderligere 3 mdr. på enten Rådets eller Europa-Parlamentets initiativ).

Den implementerende retsakt er hjemlet i artikel 70, stk. 7, i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRM). Den implementerende retsakt vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer på et foreløbigt grundlag, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, herunder ud fra hensynet til at sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter på tværs af EU, herunder inden for hhv. uden for det styrkede banksamarbejde.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen, men Kommissionen har konsulteret med det relevante udvalg (udvalget for økonomiske og monetære forhold, ECON). ECON vurderes foreløbigt generelt at støtte Kommissionens forslag og lægge vægt på nogle af de samme forhold, som drøftes med medlemslandene i ekspertarbejdsgruppen. Der er formelt ikke en rolle for Europa-Parlamentet i udarbejdelsen af Rådets implementerende retsakt under SRM.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget forventes implementeret i dansk lovgivning, forventeligt i bekendtgørelsesform, som et led i den forestående implementering af direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD). Forslaget ventes at træde i stedet for de eksisterende bestemmelser vedr. finansieringen af afviklingsafdelingen i den danske indskydergarantifond. Afviklingsafdelingen i den danske indskydergaranti finansieres dog af indeståelser (dvs. umiddelbar trækingsret), mens den kommende afviklingsfond hovedsageligt skal finansieres af bidrag indbetalt på forhånd.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Et målniveau for afviklingsfonden på 1 pct. af de dækkede indskud vil i Danmark svare til 8-9 mia. kr.

De danske kreditinstitutters bidrag til en ny krisehåndteringsfond modsvarer af, at danske pengeinstitutter (men ikke realkreditinstitutter) allerede i dag bidrager til en lignende ordning i regi af den eksisterende danske afviklingsordning.

I Danmark eksisterer der således allerede i dag en separat afviklingsafdeling i den danske indskydergarantifond, som kan bidrage til at dække eventuelle omkostninger ved afvikling efter Bankpakke 3 eller Bankpakke 4. Afviklingsafdelingen besidder en separat formue på i alt 3,2 mia. kr. i såkaldte "indeståelser" (umiddelbar trækingsret) til brug for afviklingsformål. Endvidere er der 1 mia. til brug for dækning af omkostninger i forbindelse med udtrædelse fra datacentraler.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring i Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Der er i sagens natur ikke udarbejdet grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag, da de endnu ikke foreligger.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes Kommissionens forventede forslag. Der er generelt valgt en fornuftig model for risikojusteringen, som fanger en række risikofaktorer, som er relevante for sandsynligheden for at trække på fonden, og som i sig selv kan tilskynde til en mere forsigtig adfærd blandt institutterne.

Det er særligt vigtigt for Danmark at sikre et passende hensyn til realkreditinstitutterne ved fastsættelsen af disses bidrag til afviklingsfonden. Realkreditinstitutternes bidrag skal således balanceres i forhold til de konkrete begrænsninger i mulighederne for at kunne gøre brug af fonden sammenlignet med andre kreditinstitutter. Kommissionens forslag om en specifik rabat vurderes at være en god løsning, som kan støttes fra dansk side.

Fra dansk side støttes endvidere, at de mindste institutter ifølge forslaget, bl.a. ud fra hensynet til proportionalitet, vil skulle bidrage mindre til afviklingsfonden end større institutter, og efter en simplere model.

Andre landes holdning

Der ventes generel støtte til den overordnede model og de konkrete risikofaktorer mv. Der ventes dog at være forskellige holdninger til spørgsmålet om, hvorledes bidragsberegningen skal tage højde for hhv. institutternes beholdning af derivater samt hvorledes bidrag skal beregnes for institutter, der er koncernmæssigt forbundne (eller har indgået særlige samarbejdsaftaler om gensidig likviditets- og kapitalstøtte).